

[Handelsministeren.]

Lovforslag, der ikke skal gælde for Færøerne, træder i Kraft den 8. Maj 1933 og gælder til Udgangen af Juni Maaned 1934. Forslaget gaar ud paa, at Sukkerafgiften forhøjes med 5 Ø. pr. kg; Provenuet heraf er for den Tid, i hvilken Loven skal have Gyldighed, anslaaet til 7 Mill. Kr. Der er forskellige Bestemmelser i Forslaget, hvorefter visse Forbrugere af Sukker ikke kommer til at betale denne Ekstraafgift. Det er saaledes Hensigten, at der ikke skal opkræves Ekstraafgift for det Sukker, der indgaar i Produktionen af Varer, som eksporteres, og det er heller ikke Hensigten at opkræve Afgiften for Chokolade- og Sukkervarer, der jo har en særlig Betskatning. Der har i det andet høje Ting været ført Forhandlinger om, hvorvidt disse 7 Millioner fuldt ud skulde kunne komme til Indtægt i indeværende Finansaar, eller en Del af Beløbet først indgaar i det næste Finansaar. Det er min Opfattelse, at dette ikke er af nogen afgørende Betydning, idet Forslaget maa ses ud fra den Betragtning, at Provenuet af Afgiften skal tjene til at dække et bestemt Underskud i indeværende Finansaar. Den Omstændighed, at man ikke faar hele Indtægtsbeløbet i selve Finansaaret, kan ikke være afgørende. Staten er jo en levende Institution, og de Udgifter, man har haft det ene Aar, behøver ikke præcis at blive dækket af Indtægter, man har haft det samme Aar. Naar man ved, at man til Hjælp til Dækning af Underskuddet faar en bestemt Indtægt i de første Maaneder af det næste Finansaar, har det kun formel Betydning, hvorledes Beløbet opføres. For øvrigt er Forholdet det, at Statens Regnskab ikke afsluttes præcis den 31. Marts, men for mange Posters Vedkommende løber ind i det kommende Finansaar. Det er saaledes Tilfældet med en hel Række Udgiftsposter, og i og for sig var der ikke noget til Hinder for, at man paa Tillægsbevillingsloven eller paa anden Maade tilkendegav, at de Indtægter, der er Tale om her, skulde komme til Udtryk paa Regnskabet for indeværende Finansaar.

Det tredje Lovforslag er Forslag til Lov om Forhøjelse af den særlige Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer, altsaa af Aktier, der noteres paa

Børsen. Den nugældende Afgiftssats er i Henhold til Loven af 1. April 1922 60 Ø. for hver 200 Kr. eller Del deraf. Efter Lovforslaget forhøjes denne Afgiftssats til 1 Kr. for hver 200 Kr. eller Del deraf, og det antages, at denne Forhøjelse i Lovens Gyldighedstid vil indbringe Statskassen 0,4 Millioner.

Det fjerde Lovforslag er Forslag til Lov om Ændring i Lov af 1. April 1922 om Stempelafgift af Spillekort. Afgiften af Spillekort udgør i Henhold til den gældende Lov 1 Krone pr. Spil, og Lovforslaget gaar ud paa at forhøje Afgiften til 2 Kr. pr. Spil. Man regner med, at denne Afgiftsforhøjelse i Lovens Gyldighedstid vil give Statskassen en Merindtægt af 0,3 Mill. Kr.

Det femte og sidste Lovforslag, jeg skal anbefale, er Forslag til Lov om Forhøjelse af Totalisatorafgiften. Forslagets Tekst er: „Den i Lov Nr. 133 af 8. Juni 1912 fastsatte Afgift af Totalisatorspil svares fra 1. Juli 1933 og indtil Udgangen af Juni Maaned 1934 med et Tillæg paa 5 pCt. af Indskuddenes samlede Beløb pr. Dag, hvilket Tillæg udelukkende tilfalder Statskassen.“ Efter den gældende Totalisatorlov deles Beløbene, som indgaar, mellem Staten og Kommunerne. Her er Tale om en Ekstraafgift for en ganske bestemt Tid, og den er fastsat saaledes, at hele Tillæget paa 5 pCt. skal tilfalde Statskassen. Efter de Beregninger, der er foretaget, skulde dette i den paagældende Tid give Statskassen en Merindtægt af 1/2 Mill. Kr.

Alle disse 5 foreslaaede Afgiftslove af midlertidig Karakter angaar jo indirekte Skatter, og de vil sammen med to andre Lovforslag, der er vedtaget af det andet høje Ting — nemlig Forslag til Lov om midlertidig Afgift af Arv og Forslag til Lov om Forøgelse af Indkomstkatten til Staten, som vil indbringe henholdsvis 9 Millioner og 23 Millioner —, indbringe Statskassen et Beløb, der vel ikke dækker det Underskud, der er paa indeværende Aars Finanslov, men dog i høj Grad vil bidrage til, at Underskuddet forsvinder. Ingen kan for øvrigt i Dag vide, hvorledes Finansaaret vil forme sig; de usikre Forhold, der hersker rundt omkring i Verden, lader formode, at det kan blive bedre, end man nu regner med — det kan ogsaa blive ringere, det er der ingen,